

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. I. 20.584/2012/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Lukács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Lukács Edit ügyvéd, címe) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Szűcsné dr. Kovács Katalin Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Szűcsné dr. Kovács Katalin ügyvéd, címe) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen - mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Dr. H. Gy. jogtanácsos által képviselt Generali-Providencia Biztosító Zrt. (címe) beavatkozott - személyiségi jog megsértése miatt és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.648/2009/44. számú ítélete ellen a felperes 45. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben és akként változtatja meg, hogy a felperes által az alperesi beavatkozó részére fizetendő perköltség összegét 30 000 (Harmincezer) forintra leszállítja, egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

A le nem rótt 323 500 (Háromszázhuszonháromezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperes részére 95 250 (Kilencvenötezer-kettőszázötven) forint összegű másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az 1994. évben született felperes 2006. november 7. napján jelent meg hátfájás panasz miatt az alperes Ortopédiai Gyermekrendelésén. A vizsgálat eredménye fordított S alakú TH-L görbületet, jobb oldalon fokozott törzskar háromszöget, a jobb váll ejtését, erősen fokozott háti kyphosist, Scoliosis diagnózist rögzített, javaslatként gyógytestnevelés, gyógyújszás került meghatározásra. A 2007. december 12. napján ugyanott végzett

vizsgálat hasonló státuszt és javaslatot rögzített azzal, hogy az ambuláns lap tartalmazta a Scheuermann-kór megjelölését is, és a kezelőorvos mágneses hátpánt napi egy órában történő viselését is előírta. A 2008. október 15. napi vizsgálat ugyancsak hasonló státuszt és véleményt rögzített.

A 2008. november 25. napján történt vizsgálat során készült először a háti gerincről röntgenfelvétel. Az ambuláns lap szerint a háti kyphosis, lumbalis lordosis kifejezetten fokozott, a diagnózis Scoliosis, a gerinc juvenilis osteochondrosisa (azaz Scheuermann-kór), a vélemény terápiamódosítás annyiban, hogy egyéni gyógytornával és úszással kell kiegészíteni. A gerincferdület mértéke a röntgenfelvétel alapján 73 Cobb fok volt.

2009. január 8. napján a felperest a Kórház Ortopédia részlegén vizsgálták, ahol rögzítették, hogy a gerincferdület mértéke 74 Cobb fok, a fizikoterápiás kezeléstől eredmény nem várható, a gerincferdülést műtéti úton kell korrigálni.

Az alperes Ortopédiai Rendelésén a 2009. január 26. napján történt vizsgálat alapján változatlanul intenzív gyógytornát, gyógyúszást javasoltak. A 2009. február 26. napján ugyanott történő vizsgálat rögzítette, hogy egy hónapos intenzív gyógytorna után a gerinc nem mozdult és fájdalma változatlan, javasolt a gyógytorna folytatása és fűzőelbírálás céljából vizsgálatra jelentkezés.

2009. április 9. napján a felperest a..... ..központban vizsgálták, amely vizsgálat eredménye szerint a kyphosis 88 fokos mértékű, amely a 2008. évben mért 73 fokhoz képest jelentős romlásnak minősül.

2009. április 14. és április 21. napján a felperest a ... Egyetem Ortopédiai Klinikáján vizsgálták, ahol megállapították a veleszületett spina bifida rendellenességet, a korábbi terápiát lényegében nem módosították.

2009. május 4. napján az alperes Ortopédiai Rendelésén végzett vizsgálat alapján Cataflam gyógyszer szedését rendelték el, majd a 2009. május 11. napi vizsgálat alapján megállapították, hogy a hátfájdalom Cataflam szedése mellett csökkent, de még nem múlt el teljesen, a terápiában módosítást nem javasoltak.

2009. szeptember 18. napján a felperest a..... Tudományegyetem Mozgásszervi Sebészeti Intézet Ortopédiai Klinikáján vizsgálták, és mivel a Scheuermann talaján kialakult háti kyphosis mértéke 90 fok volt, amely meghaladja az abszolút műtéti indikáció határát, műtétet javasoltak, amelyre - az előzetes szükséges vizsgálatok után - 2010. március 22. napján került sor.

A felperes módosított keresetében kérte annak a megállapítását, hogy az alperes a felperes ellátása során a szakmai szabályok megszegésével illetve mulasztással megsértette a felperes egészséghez, tájékoztatáshoz, rehabilitációhoz való személyiségi jogát, kérte az alperest kötelezni vagyoni kártérítés - utazási költségek, gyógyszerek és segédeszközök költségei, elmaradt jövedelem (ezen belül elmaradt emelt összegű családi pótlék, ingyenes tankönyv, közgyógyellátás, utazási kedvezmény, étkezési térítés), betegséggel járó egyéb

kiadások - címén 1 044 180 Ft tőke, a tőke után 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, nem vagyoni kártérítés címén 3 000 000 Ft tőke, a tőke után 2007. január 1. napjától járó törvényes mértékű kamatai és a perköltség megfizetésére. Előadta, hogy a felperes egészségügyi ellátása során nem az ellátásban résztvevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok betartásával jártak el az alperes alkalmazottai. Az alperesi egészségügyi intézményben késve és hiányosan végezték el a felperes vizsgálatait, nem megfelelő diagnózist állítottak fel, nem tájékoztatták megfelelően a felperes törvényes képviselőjét a hiányos diagnózisukról sem, a felperes fájdalomcsillapítását elmulasztották, nem megfelelő terápiát választottak. A mágneses korrekciós heveder, valamint a gyógytorna-terápia a felperes egészségi állapotát tovább rontotta.

Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a felperes ellátása során az alperes alkalmazottai kellő gondossággal jártak el, tájékoztatási kötelezettségüknek megfelelően eleget tettek. A megállapítási kereset feltételei a Pp. 123. § rendelkezései szerint nem állnak fenn.

A beavatkozó az alperes nyilatkozataihoz csatlakozva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság részletes tanú-, okirati és szakértői bizonyítás lefolytatása után meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak fejenként 150 000 Ft + Áfa, összesen 190 500 Ft összegű perköltséget. Az ítélet indokolása szerint az alperes kimenthette magát a felelősség alól annak a bizonyításával, hogy a felperes kezelése során az egészségügyi ellátásban részt vevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai, etikai szabályok illetve irányelvek betartásával járt el. Az aggálytalan és megfelelően kiegészített szakvéleményt a bíróság ítélezése alapjául elfogadta. A szakvélemény szerint az alperes részéről a felperesnél fennálló, súlyosbodó természetű Scheuermann kyphosis kezelése során a szakmai szabályoknak megfelelően jártak el. A betegség kezelését az esetlegesen korábban elvégzett röntgen vizsgálat sem befolyásolta volna, a röntgen elkészítése pedig 2008. novembere előtt nem volt indokolt. Amennyiben az alperes hamarabb diagnosztizálja, illetőleg hamarabb minősíti a felperes állapotát műtétre érettnak, akkor sem lehetett volna a műtéti beavatkozást hamarabb elvégezni. A felperes állapotából 2009. januárját megelőzően egyértelműen műtéti helyzetre következtetni nem lehetett, így önmagában az, hogy az alperes e körben tájékoztatást nem nyújtott a felperesnek, az alperes terhére nem értékelhető. Az orvosi iratokban nincs annak nyoma, hogy a felperes kiemelkedően erős fájdalomról panaszkodott volna, a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a felperesnek az általa állított fájdalmakkal kellett volna megküzdenie, és a fájdalomcsillapítás indokolatlanul maradt volna el. Mindezek alapján az alperes sikerrel mentette ki magát a felelősség alól. A perköltség összegét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján állapította meg, és annak viselésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a teljes egészében pervesztes felperest. A felperes személyes költségmentességére figyelemmel úgy rendelkezett, hogy a le nem rótt illetéket és az előlegezett szakértői díjat az állam viseli.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, és kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kártérítés iránti részében a módosított keresetének helyt adást, másodlagosan a perköltség mérséklését. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, a hiányos és ellentmondásos igazságügyi orvosszakértői szakvéleményt aggálytalanul elfogadva helytelen következtetésre jutott. Az alperesi egészségügyi intézményben a kiskorú felperes gyógykezelését nem az elvárható gondosság mellett látták el, nem időben és nem az alperesi egészségügyi intézmény diagnózisa illetve javaslata alapján került sor a műtét elvégzésére. Nem volt megfelelő a tájékoztatás, és nem tartották be az etikai, szakmai szabályokat. A felperes maradandó testi fogyatékoságának mértéke nem lenne olyan mérvű, ha megfelelő időben megfelelő kezelést illetve műtéti beavatkozást kapott volna. A felperes állapota 2006. novemberétől szemmel láthatóan romlott, 2008-ban már fűzőt kellett volna viselnie, ami az alperesi egészségügyi intézmény részéről fel sem merült. Továbbra is hivatkozott arra, hogy a felperes fájdalmát - indokolatlanul - gyógyszeresen nem csillapították, annak ellenére, hogy többször is jelezte fájdalmait, de ez az orvosi iratokban rögzítésre nem került. Téves az ítéleti megállapítás, amely szerint 2008. november 25. napján a kezelőorvos a röntgenfelvétel alapján a gerincferdület mértékét 73 Cobb fokban állapította volna meg, az ambuláns lapon nem került feltüntetésre a gerincferdület mértéke. Az elsőfokú bíróság a felperes kártérítési igényét a vagyoni károkra vonatkozóan egységesen kezelte, amely alaptalan, mivel azért nem került sor emelt összegű családi pótlék és a közgyógyellátásra jogosultság megállapítására, mert az alperes részéről korábban röntgen vizsgálatot nem rendeltek el, és a gerincferdület mértékét nem állapították meg. Külön kiemelte, hogy a kiskorú felperest az emelt összegű családi pótlék megillette volna, a szülei háztartásában él, tudtukkal és beleegyezésükkel indított pert, így a költségeket saját maga is követelheti. Amennyiben azonban az elsőfokú bíróság azt állapította volna meg a per során, hogy a kiskorú felperes nem követelheti a vagyoni kártérítést, akkor fel kellett volna szólítania arra, hogy csatoljon a szülőktől mint törvényes képviselőktől származó engedményezési szerződést. A perköltség megfizetése a felperes családjának a megélhetését veszélyezteti, ezért indokolt annak a mérséklése.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítéletnek helyes indokai alapján helybenhagyását és a felperes marasztalását a másodfokú eljárással felmerült költségek viselésében azzal, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg, helytálló jogi következtetéseket levonva hozta meg ítéletét. A beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény és annak kiegészítése aggálymentesen igazolta, hogy az alperesi intézmény részéről eljáró kezelőorvos mindenben betartotta a szakmai szabályokat, előírásokat, helytálló diagnózist állított fel, és megfelelő terápiát alkalmazott. Ezzel együtt nem merült fel semmilyen körülmény, amely alátámasztotta volna a felperes szüleinek az emelt összegű családi pótlékra való jogosultságát, egyébként is az a felperes szüleit illette volna meg, így a felperes saját jogán kárigény érvényesítésére ezzel kapcsolatban nem jogosult.

Az ítélet tábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének az egészséghez, tájékoztatáshoz és rehabilitációhoz fűződő személyiségi jog megsértésének a megállapítása iránti keresetet elutasító részét,

míg a fellebbezést csak kis részben, az alperesi beavatkozó részére fizetendő perköltség összege vonatkozásában találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokat okszerűen és megfelelően értékelte, abból helytálló következtetést vont le, álláspontjának indokolásával az ítélet tábla minden részében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja.

Csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel mutat rá az ítélet tábla az alábbiakra:

A 2008. november 25. napi vizsgálatról készült ambuláns lap valóban nem tartalmazza a gerincferdülés mértékét, ugyanakkor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem iratellenes, ugyanis a.... Egészségközpont 2009. április 9. napján kelt ambuláns véleménye visszautal a 2008-as röntgenfelvételre, amely alapján a gerincferdülés akkori mértékét 73 fokosnak határozza meg. Arra tekintettel, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a 2008. évben a felperes gerincéről egy alkalommal készült röntgenfelvétel, így a fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú ítélet indokolása helytálló adatokat tartalmazott.

A felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adott arról tájékoztatást, hogy amennyiben a vagyoni kártérítést a felperes saját nevében nem érvényesítheti, úgy engedményezési szerződést kell csatolnia. A bíróságnak a tájékoztatási kötelezettsége a Pp. 3.§-ának (3) bekezdése alapján a bizonyításra szoruló tényekre, a bizonyítási teherre és a bizonyítás sikertelenségének a következményére, a Pp. 7.§-ának (2) bekezdése alapján pedig - amennyiben a fél jogi képviselő nélkül jár el - az eljárási jogokra és kötelezettségekre terjed ki. Nem terheli azonban a bíróságot annak a kötelezettsége, hogy tájékoztatást adjon arról, hogy a keresetet ki vagy kivel szemben érvényesítheti eredményesen, mivel ebben az esetben értékelné a perbe vitt jogviszonyt, így az anyagi jogszabályok tartalmáról adna tájékoztatást.

Az elsőfokú bíróság megfelelően határozta meg a felek bizonyítási terheit, így hogy az alperes azzal mentheti ki magát a kártérítési felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a felperes ellátása során a szakmai szabályoknak megfelelően, és egyébként is az elvárható gondossággal járt el, és ennek ellenére a felperes egészségromlása elkerülhetetlen volt. Az egészségügyi szolgáltatókat terhelő bizonyítás körében pedig a következetes bírói gyakorlat szerint mindazok a hiányosságok, amelyek a kezeléssel összefüggésben merülnek fel, így az iratok hiányai, kellően meg nem indokolt döntés, vizsgálat elmaradása, az egészségügyi szolgáltató terhére értékelendő, hiszen a birtokában vannak azok a dokumentációk, amelyekkel a kezelés szakszerűségét, az elvárható módon való elvégzését igazolni tudja.

Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az alperes a felelősség alól sikerrel mentette ki magát.

A felperes hivatkozásával szemben a szakértői vélemény nem volt hiányos, homályos, a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszó, helyességéhez nyomatékos kétség nem fér, a szakértő a szükséges tájékoztatást a felperes észrevételeire teljes körűen megadta. A Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében írt feltételek hiányában új szakértő kirendelésének nem volt helye, a szakvéleményt az ítéletkezés alapjául az ítélet tábla is elfogadta.

Nem lehet kétséges, hogy az alperes nem tartozik felelősséggel a felperesnél kialakult Scheuermann megbetegedésért. Ebből az is következik, hogy azok a panaszok, fájdalmak, amelyek a betegség megfelelő kezelés melletti alakulása miatt jelentkeztek, az alperes terhére nem értékelhetők. Az alperes kártérítési felelősségének az alapja az a magatartás vagy mulasztás lehet, ha a felperes állapotát az alkalmazottai a saját felróható magatartásuk vagy mulasztásuk miatt nem ismerték fel, emiatt elmaradt a felperes tájékoztatása és a további vizsgálatok elvégzésének a lehetősége, vagy a megfelelően felismert egészségi állapot alapján nem a megfelelő kezelést vagy részben nem a megfelelő kezelést alkalmazták, és a megfelelő kezelés esetén esély lett volna arra, hogy a felperes egészségi állapota nem romlik.

Az alperes részéről azonban a felperes egészségromlását helyesen és kellő időben észlelték, és megfelelően állapították meg a Scheuermann betegséget. Az elrendelt gerinctorna terápia alkalmazkodott a felperes egészségi állapotához és korához. A felperes állapotának alakulását az alperes részéről mindvégig megfelelően követték. Nem maradt el indokolt vizsgálat, de egyébként a kifogásolt röntgen vizsgálat korábbi elvégzése a betegség kezelését nem befolyásolhatta volna. A fűző alkalmazása a műtétet megelőző időszakban szakmailag nem volt indokolt. A műtėti indikáció 2010. év elejéig nem állt fenn, mert annak időpontja elsődlegesen nem a Cobb fok mértékétől függ, hanem a beteg életkorától, azaz a csontok növekedésének befejeződése után indokolt. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelési jogkörében az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte a rendelkezésre álló perbeli adatokat úgy, hogy nem bizonyított, hogy 2009. májusa előtt a felperes a kezelőorvos felé olyan fájdalmakat jelzett volna, amelyek gyógyszeres kezelést tettek volna indokolttá.

Az alperesnek a kimentésre irányuló eredményes bizonyítása folytán pedig a kártérítési felelőssége nem állhat fenn, ezért helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a kártérítésre irányuló keresetet.

Az elsőfokú bíróság az alperes javára fizetendő perköltség összegét a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján a pertárgy értékére, az elvégzett jogi képviselői tevékenységre, az ügy megítélésének bonyolultságára tekintettel indokolt összegben határozta meg, ugyanakkor az alperesi beavatkozó javára megítélt perköltség összege eltúlzott. A beavatkozót képviselő jogtanácsos a per tárgyalásain nem jelent meg, tevékenysége a beavatkozás bejelentésére és a szakvéleményre tett rövid észrevételre szorítkozott, ezért az ítélet tábla a Pp. 67.§-ának (2) bekezdése alapján alkalmazott 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése a) pontja szerinti jogtanácsosi munkadíjat a (6) bekezdés szerint 30 000 forintba mérsékelte.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az alperesi beavatkozó javára fizetendő perköltség összege tekintetében részben megváltoztatta, egyébként annak helyes indokai szerint helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése

szerint köteles az alperes javára perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg. A beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel. A le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény 46. §-ának (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illeték a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén maradt.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapult.

Debrecen, 2013. január hó 31. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő